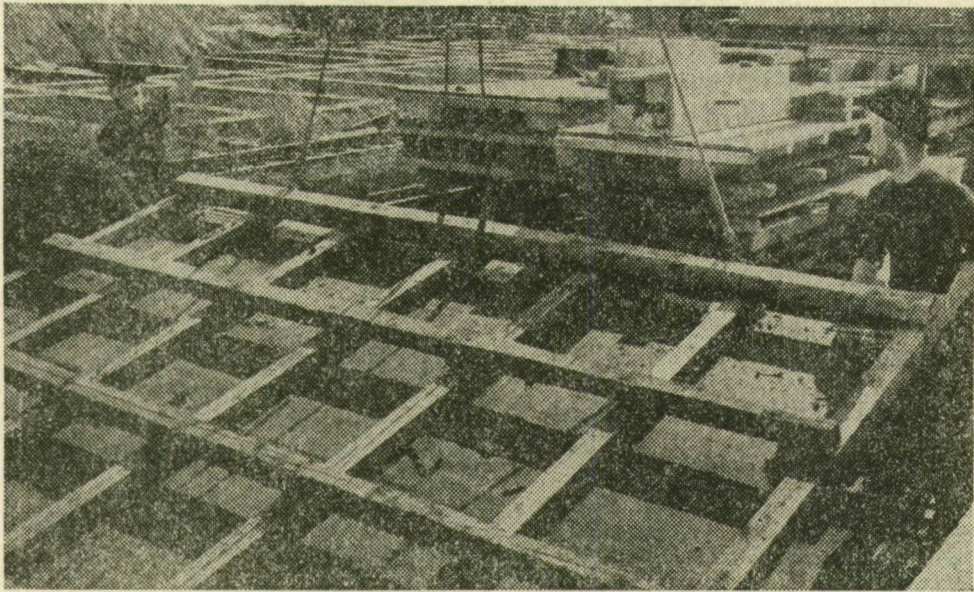

Új szálló épül az olajosoknak

A DÉLÉP ácsbrigádja a terep az újszegedi

Somogyi Károlyné felvétele munkásszálló-építkezésen

Az olajbányászok szociális körülményeinek javítását idestova tíz éve vették tervbe az illetékesek. Mivel minden elképzelt beruháznak anyagi vonzata van, az elgondolást ritkán követheti azonnali tétel. Egy jelentős szociális intézmény most készült el: ebben a hónapban adják át a háromszáz személyes fürdőt és öltözőt az algyői iparmezőn, közvetlenül a központi ipartelep szomszédságában.

Munkásszálló építéséről a hetvenes évek eleje óta szó van; végleges helyét 1980-ban jelölték ki. Az újszegedi üdülőkörzetben, a Gyapjas Pál utcában készül az új

olajmunkás-szálló. Takács Jánosné tervei alapján. A négyszáz személyes épületben fogászattal, reumatológiával ellátott orvosi rendelő is helyet kap majd. Az építkezés 58 millió forintba kerül, a tervek szerint ebből 31 milliót ez év végéig fel is használnak. Jövőre „csak” a szakipari munkák és a szálló berendezése marad; az átadás határideje 1985. augusztus 30. Egyelőre minden az ütemterv szerint halad, a földmunkák befejeztével hozzáfoghatnak az épületszerkezet szereléséhez. A DÉLÉP optimista, az olajosok bíznak.

Az újságíró pedig gon-

dolkozik: vajon az újszegedi üdülőkörzet a legalkalmasabb hely egy munkásszálló számára? Igaz, az elképzelés az, hogy majdan, egyszer, ha már kiköltöznék belőle az olajbányászok, üdültetési célokat szolgál az épület. De egy panelház, nem biztos, hogy javítja a legszebb szegedi kertváros hangulatát.

Vízöntéskészen állt az algyői barakkok negyedét, szép helyen laknak majd a kőolajtermelő, illetve a kőolajkutató vállalat olajbányászai.

És igazán nem tőlük irigyeljük!... R. E.

Dolgoznának, de hol?

Sok múlik a vállalatokon
A megyei rehabilitációs bizottság ülése

Nem véletlen, hogy tegnap, szeptember 18-án, a rokkantak napján ült össze a megyei tanács vb egészségügyi osztálya mellett működő területi rehabilitációs bizottság. Mintegy bizonyítékul annak, hogy az ENSZ-központ határozata és a hazai szervező bizottság felhívása nyomán 1981-ben nemcsak gyorsan hamvadó föllángolás volt a széles körű társadalmi megmozdulás. Azóta, ha nem is lobogó tűznél, de egyenletes parázson tartjuk melegen ezt a témát.

Dr. Rózsa József megyei főorvos, a területi rehabilitációs bizottság elnöke bevezetőjében tényeket sorolt. Nem kevés nehézség árán, sok-sok segítséggel Szegeden létrejött a mozgáskorlátozottak irodája és klubja; működik az értelmi fogyatékosok szülői és nevelői munkaközössége, példásan látja el feladatát az értelmi fogyatékos fiatalok napközi otthona, az ásványi irodasori otthon, az új részleggel bővült, elmebetegeket gondozó ópusztaszeri szociális otthon. Mindez a társadalmi összefogást is példázza. A helyi tanácsok, a szakigazgatási szervek rendszeresen figyelemmel kísérik a rokkantak életkörülményeit, újabban pedig központba került a munkahelyi rehabilitáció kérdése.

A tegnapi ülésen dr. Molnár Ottó és dr. Zolnay Imre, az Országos Orvoscakértő Intézet I., illetve II. fokú orvosi bizottságának elnökei mondták el a megváltozott munkaképességű dolgozók egészségügyi rehabilitációjával kapcsolatos tapasztalatokat.

Mint ismeretes, tavaly rendelet jelent meg a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról. A cél az, hogy elérjük: az orvosi rehabilitáció után az a munkáltató foglalkoztassa — szakképzettségen, egészségi állapotának megfelelő módon, akár átképzés, betanítás árán — a dolgozót, amely munkaképessége megváltozásakor is alkalmazta.

Mi minden gátolja, hogy a humánus szándék nehézségek nélkül meg is valósuljon a gyakorlatban? Amellett, hogy az egyének érdeke a munka által kiérdemelt társadalmi és önbecsülés megszerzése, elgondolkodtató számára, hogy más munkakörbe kerülve végül is kevesebb munkabéért dolgozik, mint korábban. Ugyanakkor az egészséges munkatársak meg sokallják, nemegyszer irigylük ezt a kevesebbet.

is, ha önmagukhoz viszonyítanak. Próbátétel ez az emberiesség más szemszögéből is: nem szívesen fogadjuk be a közösség azt, akit betegnek tartanak, főként ha idegkezelés alatt állt az illető. Végül, de korántsem utolsósorban a döntő szó a vállalaté, amely a tervteljesítésre hivatkozva nem kap két kézzel szerencsétlenül járt volt dolgozója után.

Még akkor sem, ha az együtt töltött évek évtizedek emberileg köteleznék erre. A tapasztalatok szerint — noha vannak biztató eredmények is — a megváltozott munkaképességű embereknek nem kínáltak föl a vállalatok — így nem is vették kellően igénybe — a munkábaállás lehetőségeit. Nem igyekeztek eléggé szakképzést szerezni, betanított munkát vállalni, nem figyeltek kellően a rész munkaidő, a bedolgozói munka kínálatára. Különösen nagy gond a községekben, falvakban, tanyákon

élő csökkent munkaképességű emberek elhelyezése. Azok a mezőgazdasági üzemek, amelyekben főfoglalkozású üzemorvos dolgozik, könnyebben vállalják magukénak rokkant dolgozóikat, mint a többiek.

Hazánkban jelenleg 150 ezer olyan munkaképessé várt ember van nyugdíjban, akik közül 50 ezret — kellő szervezethez és humánummal — foglalkoztatni lehetne. A társadalmat ez 10 milliárd forinttal, a hasznos munkára vágyókat meg ki tudja miféle lelki konfliktusokkal terheli meg. A leirtakból talán kitűnik, mi minden múlik hát a vállalatok magatartásán.

A tegnapi tanácskozáson dr. Németh Gizella megyei üzemegészségügyi szakfőorvos az üzemegészségügyi szolgálat Marsi Mihályné, a TESZÖV munkatársa a téveszek rehabilitációs tevékenységéről számolt be.

Ch. A.

Rektorok országos munkaértekezlete

A felsőoktatási intézmények rektorai, főigazgatói, igazgatói, pártszervezetinek, valamint szakszervezeti bizottságainak és KISZ-bizottságainak titkárai részvételével országos munkaértekezlet tartottak kedden Budapesten. A tanácskozáson Földiák Gábor művelődési miniszterhelyettes tartott vitaindító előadást a felsőoktatás időszerű kérdéseiről. Hangsúlyozottan szólt a minőségi követelmények előtérbe helyezésének szükségességéről a felsőok-

tatásban, az alap- és továbbképzés kapcsolatáról, az oktatás gazdasági vonatkozásainak erősödéséről, az állami és társadalmi szervek együttműködéséről a felsőoktatásban.

Az egész napos tanácskozáson a továbbiakban az intézményvezetők fejtették ki véleményüket. A munkaértekezleten részt vett és felszólalt Tétényi Pál, az MSZMP KB tudományos, közoktatási és kulturális osztályának vezetője is.

Mézfőidény

Szállítás külföldre

Megkezdődött a mézfel- dolgozói főszezon. A Hungaronektár albertfalvai üzemében naponta 10–12 vagon méz érkezik a 30 ezer méhész kaptáiraiból a felvásárló áfészek közvetítésével, hogy hordókba, üvegekbe öntve piacra kerüljön az édes termék. A méz nagyobb hányadát exportálják, amelyből 15 millió dollár bevételre számítanak a közös vállalatnál. Mintegy háromezer tonna a hazai igények kielégítését szolgálja.

A méz iránt a tavalyi megtorpanás után ismét élénkül a külpiacra a kereslet, az ára is kedvezőbb, ezért a nyersanyag mennyiségének növelésére a Hungaronektár különféle kedvezményekkel erősítette meg a korábban megingott termelési kedvet. E célra összesen mintegy 30 millió forintot áldozott. Jórészt ennek eredménye a viszonylag nagy mennyiségű exportárulap. Az év elején a kilátások még nem sok jót ígértek, mivel májusban a hűvös, szeles, esős időben kevesebb akácmézet gyűjtettek be a méhcsaládok. Eppen ezért a kieső mennyiség pótlására a vállalat a napraforgóra is kiterjesztette a vándoroltatási feladatot, ezzel ösztönözte nagyobb mennyiségű termelésére tagjait.

A kísérőtermékekre — méhviaszra, virággörre vonatkozó korábbi megkötéseket feloldotta, korlátlan mennyiségben vesz át ezekből is, a propolisz termelésére pedig most első alkalommal szerződést kötött, s ezzel megszállárdította a méhészek körében a termelés biztonságát. Mindez meg is hozta az eredményt, a tavalyinál mintegy 20 százalékkal többet vásárolt fel e cikkekből.

Ugyanakkor a piaci lehetőségek bővítésére is erőfeszítéseket tesz a vállalat. Például új termékek bevezetésével kísérletezik. Úgynevezett fajtamézet is felvett cikklístájára. Ehhez felvásárolja az ingyencéknél való speciális gesztenye-, levendula-, hárs-, vaddióhánymézet. Eddig 25 tonna gyűlt össze e drága különlegességekből, most töltik üvegekbe. A minták kedvező fogadtatásra találtak a kül- földi partnerek körében. A méhész is jól jár, mert a speciális méz felvásárlási ára magasabb. Megkezdődött a tárgyalás jugoszláv szakemberekkel méhcsaládok exportálásáról. Szó van anyaméhek algériai eladásáról is, s minthogy egy anyaméhért 5–6 dollárt fizetnek a világpiacra, jó üzletnek ígérkezik az újfajta méhészeti árucikk eladása.

Tisztább a Duna

Vízminőség-ellenőrzést tartottak kedden a Duna Asvanyráró és Esztergom közötti szakaszán az Észak-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság, valamint Győr-Sopron és Komárom megye víztisztasággal foglalkozó szakemberei. Az ellenőrzésen részt vettek a két megye közegészségügyi és járványügyi államának vezetői is.

Az ellenőrzés során 8 helyen vettek vízmintát. A főmeder és az abba betorkoló vízfolyások vizének minőségét egyaránt ellenőrizték. A laboratórium vizsgálatok adatait később hozzák nyilvánosságra.

Annál már megállapítható, hogy az utóbbi hónapokban tisztább lett a folyó vize a Szigetköznel és a Gönyő alatti szakaszon is. Újból megjelent a már kiveszőben levő kecsge, ez a szennyezettség rendkívül érzékeny halfajta, s ismét szaporodni kezdett a jellegzetes dunai hal, a márna is.

A kedvező jelenségek első sorban annak tulajdoníthatók, hogy Rajknál a Duna vize tisztábban érkezik magyar területre. A Bécsben és Pozsonyban üzembe helyezett biológiai szennyvíztisztító berendezések működése egyre jobban érezhető. A magyar szakaszon is eredményes erőfeszítéseket tettek azért, hogy a Rajka és Szob közötti városok, ipari üzemek kevésbé szennyezzék a Dunát.

Alacsony vízállás

Munkában a hidászok, folyószabályozás

A Tisza vízgyűjtő területén a nyár második felében nem hullott olyan mennyiségű csapadék, ami számottevően befolyásolta, emelte volna a folyó szintjét. A szegedi vízmerő már sok hete egy méter alatti értéket jelez.

Az alacsony vízállás bizonyos szempontból hátrányt, más vonatkozásban előnyt jelent, s ez utóbbi a jellemző. Öntözési szempontból — az idény már végéhez közeledik — némi hátrányt jelentett az utóbbi pár héten, mert a szivattyúberendezéseknek mélyről kellett megemelni a vizet, és eljuttatni a főcsatornába.

Csongrádnál az új vasúti híd építőinek kimondottan kedvez a jelenlegi helyzet, mert éppen most van soron a legfontosabb teendő, a mederhíd építése. Az alapozással, a tizennégy cölöp leemélyítésével már végeztek, s a további munkák jó ütemben haladnak az odateleptett katemaráról, a munkahelynek kialakított kettős törzű uszályról, az Ády Endre úszódaru segítségével. Igyekeznek minél többet lefagrasztani a tavaszi zöldség okozta idősvesztéséből.

Rendszerint nyáron kezdik, és őszig befejezik a folyami fenntartási mun-

kákat az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság területén. Az idén 16 millió forintot fordíthatnak erre a célra, s ennek az összegnek túlnyomó részét már felhasználták. A Tisza csongrádi és algyői szakaszán végeztek jelentősebb partvédelmi munkákat. Az alacsony vízállásnál jól kirajzolódik a folyó partmenti mederszakasza, és így könnyűszerrel felmérhetők a hiányosságok, kijavíthatók a néhány száz méternyi szakaszon keletkezett rongálódások.

Pártbizottsági ülés Mórachalmon

Tegnap, kedden délután tartotta ülését az MSZMP Mórachalom városi jogú nagyközségi bizottsága a helyi művelődési ház tanácskozótermében. Fülöp László első titkár tájékoztatót adott az év elmúlt nyolc hónapjának gazdaságpolitikai eredményeiről, a korábban meghatározott feladatok végrehajtásáról, és ismertette a további tennivalókat.

A pártbizottság ezt követően megvitatta a városi jogú nagyközségi bizottság

munkarendjét és munkamódszerét tett javaslatokat, és a Politikai Bizottság februári határozata alapján megjelölte a továbbfejlesztési feladatait, melynek előadója Szűcs Istvánné titkár volt.

A napirendi pontokhoz hozzászólt: Bata Ferenc (Pusztamérges), Kiss Sándor (Ásotthalom), Abraham Vince (Rúza), valamint a megyei pártbizottság képviselőiben Kereszturi Istváné,